

[Jørgen Jensen]

vort land. Så kan man selvfølgelig lukke øjne og ører for dette og sige, at der ikke finder nogen kapitalkoncentration sted, der er ikke nogen store magtgrupper i vort land, men det er altså, hvad disse 5 finansgrupper behersker herhjemme. Det er i allerhøjeste grad nødvendigt at erkende, at dermed har man også givet dem en magt. Derfor er det vor opfattelse, at det er nødvendigt at erkende dette og også at sætte ind over for det.

. Det er da rigtigt, at vi kan sige, at selv om dette er tilgængeligt, så mangler vi fortsat oplysninger om, hvem der ejer aktiemajoriteten i de forskellige selskaber, og dermed om, hvilken indflydelse det har, at personkredsen går igen og igen. Det ved vi ikke meget om. Vi ved ikke, hvilken magt de har, og vi ved sådan set heller ikke, hvad det fører til.

Derfor var og er det rigtigt, når kommunisterne foreslog en trustkommission nedsat for at behandle disse spørgsmål. Forslaget herom blev behandlet den 25. oktober, som det allerede er sagt nogle gange. Det ligger i erhvervsudvalget, og så kunne man sige, at det ikke er taget af bordet, og så er alt jo egentlig godt. Men jeg vil bare henvise til, hvad der også er sagt, at det jo har været fremsat tidligere. Det kunne også være et svar til dem, der er forbavsede over, at vi skal have debatten her igen.

Den socialdemokratiske ordfører siger igen, at en sådan undersøgelse skal ske gennem monopolmyndighederne, og siger samtidig i sin omtale af ØD-forslaget noget om, at vi må håbe, at vi får nogle af partierne med. Ja men den første forudsætning for at få andre med er, at man mener noget med det, man selv siger, også de programmer, man har. Socialdemokratiet skal have ekstraordinær kongres her i slutningen af denne uge. Der skal man bl. a. færdigbehandle et arbejdsprogram, og jeg må sige, at netop de ting, vi taler om her, står der ikke noget om i dette arbejdsprogram. Det rimer ikke meget med den holdning, som socialdemokratiets ordfører har herinde. Jeg vil næsten sige, at den holdning, socialdemokratiet har, grænser til politisk bedrageri. Jeg vil tillade mig at læse lidt op af dette program. Om de økonomiske forhold siger man:

»De seneste års koncentration af ejendomsforholdene – herunder de multinationale selskabers styrkede position i erhvervslivet – kortlægges af en ny trustkommission.«

Ja men da vi behandlede det den 25. oktober og i dag, hørte vi, at det vil man ikke gøre, for det er ikke nødvendigt. Men det står altså i det program, som skal færdigbehandles på lørdag-søndag, og som der ikke er nogen ændringsforslag til på dette område.

»Trustkommissionens arbejde danner baggrund for en lovgivning, der generelt styrker samfundet og forbrugernes indflydelse og sikrer den erhvervsøkonomiske politiks fornødne gennemslagskraft. I virksomheder med dominerende indflydelse på erhvervsudviklingen må indsættes samfundsrepræsentanter i bestyrelsen. Samfundets styring sikres ved, at hele kreditformidlingen og forsikrings-selskaberne omdannes, så samfundsrepræsentanter udgør et flertal i det ledende organ.«

Jeg kunne videre nævne, hvad man siger om fonds og filialer, men jeg vil blot understrege, at hvis man læser kommunisternes program, som vi vedtog i 1976, vil man se, at der er et sammenfald på en lang række områder med det, man har i dette arbejdsprogram, som socialdemokratiet skal behandle færdigt på lørdag, men som man altså, hver gang man skal tage stilling til enkeltforslag eller diskussioner herinde, løber fra. Derfor er det ikke nok at sige, at man gerne vil have tilslutning til sine ideer.

Jeg skal gentage, hvad kommunisterne foreslog om den trustkommission:

»Der nedsættes en kommission til at undersøge og afgive betænkning om kapitalkoncentrationen i dansk erhvervsliv, herunder i hvilket omfang virksomhedernes ejerforhold i næringslivets enkelte grene beherskes af danske eller udenlandske enkeltvirksomheder, sammenslutninger, interessefællesskaber, finansielt sammenknyttede selskaber eller andre former for finansielle grupper. Samtidig bør det være en væsentlig opgave for kommissionen at søge belyst, i hvilket omfang ændrede realøkonomiske, produktions-tekniske, afsætningsmæssige og andre forhold påvirker prisdannelsen i forhold til tidligere.«

Det var det, vi foreslog, og sammenholdt med det, jeg lige læste op af socialdemokratiets arbejdsprogram, vil man se, at det egentlig havde været en pligt for socialdemokratiet at støtte det, vi dengang lagde frem.

Man kunne spørge, hvad der skal gøres ud over dette. Jeg må sige, at vi ikke skjuler, at